

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 7.

Vydána dne 7. února 1935.

Obsah: (12.—14.) **12.** Úmluva o řízení smírčím, soudním a rozhodčím mezi Československem a Lotyšskem. — **13.** Nařízení o celních přírázkách k celním sazbám na některé druhy obilí. — **14.** Vyhláška o uložení dalších ratifikačních a přístupních listin k Úmluvě o transitním přenosu elektrické energie, sjednané v Ženevě dne 9. prosince 1923.

12.

Úmluva

o řízení smírčím, soudním a rozhodčím mezi Československem a Lotyšskem.

J M É N E M R E P U B L I K Y Č E S K O S L O V E N S K É.

J M É N E M R E P U B L I K Y Č E S K O S L O V E N S K É

A

R E P U B L I K Y L O T Y Š S K É

B Y L A S J E D N Á N A T A T O Ú M L U V A :

(Překlad.)

Úmluva

o řízení smírčím, soudním a rozhodčím mezi
Československem a Lotyšskem.

P R E S I D E N T R E P U B L I K Y Č E S K O S L O V E N S K É

s jedné strany a

P R E S I D E N T
R E P U B L I K Y L O T Y Š S K É

s druhé strany

prodchnutí šťastnými přátelskými styky,
které spojují jejich národy,

přejíce si zajistiti napříště v souhlasu se
zásadami utvrzenými paktem o Společnosti
národů pokojné vyřizování všech neshod, ať
jsou jakékoli povahy, které by se snad na-
skytily mezi Československem a Lotyšskem,

rozhodli se uzavřít za tím účelem úmluvu
a jmenovali svými zmocněnci:

Convention
de conciliation, de règlement judiciaire et
d'arbitrage entre la Tchécoslovaquie et la
Lettonie.

LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE
TCHÉCOSLOVAQUE,
d'une part et

LE PRÉSIDENT DA LA RÉPUBLIQUE DE
LETTONIE,
d'autre part,

s'inspirant des heureuses relations d'amitié
qui unissent les deux pays,

désireux d'assurer, conformément aux prin-
cipes consacrés par le Pacte de la Société
des Nations, le règlement pacifique de
tous les différends, de quelque nature qu'ils
soient, qui viendraient à diviser la Tchéco-
slovaquie et la Lettonie,

ont résolu de conclure une convention à cet
effet et ont nommé pour Leurs Plénipotentiai-
res respectifs, savoir:

Le Président de la République
Tchécoslovaque:

Monsieur Edvard Beneš,
Ministre des Affaires Etrangères;

President republiky česko-
slovenské:

pana Edvarda Beneše,
ministra zahraničních věcí;

Le Président de la République
de Lettonie:

Monsieur Voldemārs Salnais,
Ministre des Affaires Etrangères;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article premier.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent réciproquement à régler, dans tous les cas, par voie pacifique et d'après les méthodes prévues par la présente Convention, tous les différends de quelque nature qu'ils soient, qui viendraient à s'élever entre la Tchécoslovaquie et la Lettonie après la date de l'entrée en vigueur de la présente Convention, et qui n'auraient pu être résolus par les procédés diplomatiques ordinaires.

Article 2.

Tous différends entre les Hautes Parties Contractantes de quelque nature qu'ils soient, et qui n'auraient pu être réglés à l'amiable par les procédés diplomatiques ordinaires, seront soumis pour jugement, soit à un tribunal arbitral, soit à la Cour permanente de Justice internationale, ainsi qu'il est prévu ci-après.

Les différends pour la solution desquels une procédure spéciale est prévue par d'autres conventions en vigueur entre les Hautes Parties Contractantes seront réglés conformément aux dispositions de ces conventions.

Article 3.

Avant toute procédure arbitrale ou avant toute procédure devant la Cour permanente de Justice internationale, le différend sera soumis à fin de conciliation à une Commission internationale permanente, dite Commission permanente de conciliation, constituée conformément à la présente Convention.

Article 4.

S'il s'agit d'un différend dont l'objet, d'après la législation intérieure de l'une des Parties, relève de la compétence des tribunaux nationaux de celle-ci, le différend ne sera soumis à la procédure prévue par la présente Convention qu'après jugement passé en force de chose jugée et rendu dans des délais raisonnables par l'autorité judiciaire nationale compétente.

Article 5.

La Commission permanente de conciliation

President republiky
Lotyšské:

pana Voldemarše Salnaise,
ministra zahraničních věcí;

kterí, vyměnivše si své plné moci, jež shledali v dobré a náležité formě, dohodli se na těchto článcích:

Článek 1.

Vysoké smluvní strany se navzájem zavazují, že ve všech případech vyřídí pokojnou cestou a metodami určenými touto úmluvou všechny neshody, ať jsou jakékoli povahy, které by se po čase, kdy tato úmluva vstoupí v účinnost, snad vyskytly mezi Československem a Lotyšskem a které by nebylo lze rozřešiti obvyklými prostředky diplomatickými.

Článek 2.

Všechny neshody mezi Vysokými smluvními stranami, ať jsou jakékoli povahy, které nemohly být přátelsky urovnány obvyklými prostředky diplomatickými, budou předkládány k rozsouzení bud' rozhodčímu soudu nebo Stálemu dvoru mezinárodní spravedlnosti, jak se dole ustanovuje.

Neshody, pro jejichž řešení se jinými úmluvami platnými mezi Vysokými smluvními stranami upravuje zvláštní řízení, budou urovnány podle předpisů těchto úmluv.

Článek 3.

Než dojde k jakémukoli řízení rozhodčímu nebo k jakémukoli řízení před Stálým dvorem mezinárodní spravedlnosti, bude neshoda předložena k smíření stálé mezinárodní komisi zvané Stálou smířcí komisí, která se zřídí podle této úmluvy.

Článek 4.

Jde-li o neshodu, jejiž předmět podle právního rádu jedné ze stran náleží do pravomoci domácích soudů, nebude neshoda podrobena řízení určenému touto úmluvou, dokud příslušný domácí soud nevydá v přiměřené lhůtě rozsudek vešlý v moc práva.

Článek 5.

Stálá smířcí komise, o níž je řeč v článku 3,

prévue à l'article 3 sera composée de cinq membres, qui seront désignés comme il suit, savoir: les Hautes Parties Contractantes nommeront chacune un Commissaire choisi parmi leurs nationaux respectifs et désigneront, d'un commun accord, les trois autres Commissaires parmi les ressortissants de tierces Puissances; ces trois Commissaires devront être de nationalité différente et, parmi eux, les Hautes Parties Contractantes désigneront le Président de la Commission.

Les Commissaires sont nommés pour trois ans; leur mandat est renouvelable. Ils resteront en fonctions jusqu'à leur remplacement, et, dans tous les cas, jusqu'à l'achèvement de leurs travaux en cours au moment de l'expiration de leur mandat.

Il sera pourvu, dans le plus bref délai, aux vacances qui viendraient à se produire, par suite de décès, de démission ou de quelque autre empêchement, en suivant le mode fixé pour les nominations.

Article 6.

La Commission permanente de conciliation sera constituée dans les six mois à partir de la date où une des Hautes Parties Contractantes en demandera à l'autre la création.

Si la nomination des Commissaires à désigner en commun n'intervenait pas dans ce délai ou, en cas de remplacement, dans les trois mois à compter de la vacance du siège, le Président de la Cour permanente de Justice internationale ou, s'il est ressortissant d'une des Hautes Parties Contractantes, le Vice-Président ou le membre le plus ancien de la Cour, qui n'est ressortissant d'aucune des Hautes Parties Contractantes, sera, à défaut d'autre entente, prié de procéder aux désignations nécessaires.

Article 7.

La Commission permanente de conciliation sera saisie par voie de requête adressée au Président par les deux Parties agissant d'un commun accord ou, à défaut, par l'une ou l'autre des Parties.

La requête, après avoir exposé sommairement l'objet du litige, contiendra l'invitation à la Commission de procéder à toutes mesures propres à conduire à une conciliation.

Si la requête émane d'une seule des Parties, elle sera notifiée par celle-ci sans délai à la Partie adverse.

bude se skládati z pěti členů, kteří se určí takto: každá z Vysokých smluvních stran bude jmenovati jednoho komisaře ze svých příslušníků, obě pak společnou dohodou označí tři ostatní komisaře z příslušníků třetích mocností; tito tři komisaři musí být rozdílné státní příslušnosti a Vysoké smluvní strany si z nich zvolí předsedu komise.

Komisaři jsou jmenováni na tři roky; jejich mandát jest obnovitelný. Zůstávají v úřadě, až jsou nahrazeni, a každým způsobem, až skončí své práce zahájené již v době, kdy vypršel jejich mandát.

Místa, která by se uprázdnila úmrtím, demisí nebo z jakýchkoli jiných důvodů, budou obsazena v nejkratší lhůtě podle pravidel předepsaných pro jmenování.

Článek 6.

Stálá smírčí komise bude zřízena do šesti měsíců ode dne, kdy jedna z Vysokých smluvních stran o to druhou požádá.

Jestliže by se jmenování komisařů, kteří mají být označeni společně, neuskutečnilo do této lhůty, nebo, jde-li o nahrazení, do tří měsíců od uprázdnění místa a nedošlo-li k jiné dohodě, bude předseda Stálého dvoru mezinárodní spravedlnosti nebo, je-li státním příslušníkem jedné z Vysokých smluvních stran, náměstek předsedy nebo nejstarší člen Dvora, který není příslušníkem žádné z Vysokých smluvních stran, požádán, aby provedl nutná jmenování.

Článek 7.

Stálé smírčí komise lze se dovolati žádostí, kterou podají předsedovi obě strany ve společné dohodě, nebo kterou, není-li takové dohody, podá jedna nebo druhá strana.

Žádost bude obsahovati mimo stručný výklad o předmětu sporu výzvu komisi, aby učinila všechna opatření způsobilá přivoditi smír.

Vychází-li žádost pouze od jedné strany, musí ji tato strana oznámiti bez průtahu straně druhé.

Article 8.

Dans un délai de quinze jours à partir de la date où la Commission permanente de conciliation aura été saisie du différend chacune des Parties pourra, pour l'examen de ce différend, remplacer son Commissaire par une personne possédant une compétence spéciale dans la matière.

La Partie qui userait de ce droit en fera immédiatement la notification à l'autre Partie; celle-ci aura, dans ce cas, la faculté d'agir de même dans un délai de quinze jours à partir de la date où la notification lui sera parvenue.

Article 9.

La Commission permanente de conciliation aura pour tâche d'élucider les questions en litige, de recueillir à cette fin toutes les informations utiles par voie d'enquête ou autrement et de s'efforcer de concilier les Parties. Elle pourra, après examen de l'affaire, exposer aux Parties les termes de l'arrangement qui lui paraîtrait convenable et leur impartir un délai pour se prononcer.

A la fin de ses travaux, la Commission dressera un procès verbal constatant, suivant le cas, soit que les Parties se sont arrangées, et s'il y a lieu, les conditions de l'arrangement, soit que les Parties n'ont pu être conciliées.

Les travaux de la Commission devront, à moins que les Parties en conviennent différemment, être terminés dans le délai de six mois à compter du jour où la Commission aura été saisie du litige.

Article 10:

A moins de stipulation spéciale contraire, la Commission permanente de conciliation réglera elle-même sa procédure qui, dans tous les cas, devra être contradictoire. En matière d'enquêtes la Commission, si elle n'en décide autrement à l'unanimité, se conformera aux dispositions du Titre III (Des Commissions internationales d'enquête) de la Convention de La Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

Article 11.

La Commission Permanente de conciliation se réunira, sauf accord contraire entre les Parties, au lieu désigné par son Président.

Article 12.

Les travaux de la Commission permanente

Článek 8.

Do čtrnácti dnů ode dne, kdy na Stálou smířčí komisi byla neshoda vznesena, může každá ze stran pro rozbor této neshody nahradiť svého komisaře osobou, která má zvláštní způsobilost ve věci, o niž jde.

Strana, která by použila tohoto práva, oznámí to bez průtahu straně druhé; tato může v takovém případě učiniti totéž do čtrnácti dnů ode dne, kdy jí došlo oznámení.

Článek 9.

Úkolem Stálé smířčí komise bude, aby vyjasnila sporné otázky, aby za tím účelem sebrala vyšetřením nebo jinak všechna potřebná vysvětlení a aby usilovala o smíření stran. Komise prozkoumavší věc může navrhnuti stranám úpravu, která by se jí zdála vhodnou, a může jim určiti lhůtu, aby se vyjádřily.

Na konci svých prací pořídí komise zápis zjišťující podle výsledku, bud' že strany se dohodly a, je-li toho třeba, jaký je obsah dohody, nebo že strany nemohly být smířeny.

Práce komise, pokud se strany nedohodnou jinak, musí být skončeny do šesti měsíců ode dne, kdy spor byl na komisi vznesen.

Článek 10.

Pokud nebude zvláštního opačného ustanovení, upraví si Stálá smířčí komise sama své řízení, které každým způsobem musí být sporné. Při řízení bude komise, pokud jednohlasně nerozhodne jinak, řídit se ustanoveními titulu III (Mezinárodní vyšetřovací komise) Haagské úmluvy z 18. října 1907 o pojednání vyřizování mezinárodních sporů.

Článek 11.

Stálá smířčí komise se sejde, nebude-li mezi stranami jiné dohody, na místě, které určí její předseda.

Článek 12.

Práce Stálé smířčí komise jsou veřejné pou-

de conciliation ne sont publics qu'en vertu d'une décision prise par la Commission avec l'assentiment des Parties.

Article 13.

Les Parties seront représentées auprès de la Commission permanente de conciliation par des agents ayant mission de servir d'intermédiaire entre elles et la Commission; elles pourront, en outre, se faire assister par des conseils et experts nommés par elles à cet effet et demander l'audition de toutes personnes dont le témoignage leur paraîtrait utile.

La Commission aura, de son côté, la faculté de demander des explications orales aux agents, conseils et experts des deux Parties ainsi qu'à toutes personnes qu'elle jugerait utile de faire comparaître avec l'assentiment de leur Gouvernement.

Article 14.

Sauf disposition contraire de la présente Convention, les décisions de la Commission permanente de conciliation seront prises à la majorité des voix.

Article 15.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à faciliter les travaux de la Commission permanente de conciliation et, en particulier, à lui fournir dans la plus large mesure possible tous documents et informations utiles, ainsi qu'à user des moyens dont elles disposent pour lui permettre de procéder sur leur territoire et selon leur législation à la citation et à l'audition de témoins ou d'experts et à des transports sur les lieux.

Article 16.

Pendant la durée des travaux de la Commission permanente de conciliation, chacun des Commissaires recevra une indemnité dont le montant sera arrêté, d'un commun accord, entre les Hautes Parties Contractantes qui en supporteront chacune une part égale. Les frais auxquels donnerait lieu le fonctionnement de la Commission seront également partagés par moitié.

Article 17.

A défaut de conciliation devant la Commission permanente de conciliation, les différends au sujet desquels les parties se contesteraient réciproquement un droit seront soumis d'un commun accord par voie de compromis, soit à

ze tehdy, když komise tak rozhodne v soulasu se stranami.

Článek 13.

Strany budou mít při Stálé smířčí komisi své zástupce, kteří budou sloužit za prostředníky mezi nimi a komisí; mimo to mohou strany přizvat poradce a znalců jimi za tím účelem jmenované a žádati za slyšení každé osoby, jejíž svědectví se jim bude zdát užitečným.

Komise bude se své strany miti možnost vyžádati si ústní výkazy od zástupců, poradců a znalců obou stran jakož i od každé osoby, jejíž předvolání se souhlasem její vlády by pokládala za užitečné.

Článek 14.

Pokud není v této smlouvě opačněho ustanovení, rozhoduje Stálá smířčí komise většinou hlasů.

Článek 15.

Vysoké smluvní strany se zavazují, že usnadní Stálé smířčí komisi její práce a zvláště že jí dodají v co největší míře všechny potřebné doklady a vysvětlení, jakož i že použijí všech prostředků, které jsou jim po ruce, aby ji na svém území a podle svých zákonů umožnily předvolávat a slyšet svědky nebo znalce a prováděti šetření na místě samém.

Článek 16.

Po dobu prací Stálé smířčí komise opědrží každý z komisařů náhradu, jejíž výši určí Vysoké smluvní strany společnou dohodou a z níž každá uhradí stejnou část. Náklady, které vzniknou činností komise, budou rovněž rozdeleny na polovici.

Článek 17.

Nedoje-li před Stálou smířčí komisi ke smíru, budou neshody, v nichž by si strany vzájemně upíraly právo, společnou dohodou předkládány kompromisem bud' Stálému dvoru mezinárodní spravedlnosti podle podmínek

la Cour permanente de Justice internationale, dans les conditions et suivant la procédure prévues par son statut, soit à un tribunal arbitral, dans les conditions et suivant la procédure prévues par la Convention de La Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

A défaut d'accord entre les Parties sur le compromis et après un préavis d'un mois, l'une ou l'autre d'entre elles aura la faculté de porter directement par voie de requête le différend devant la Cour permanente de Justice internationale.

Dispositions générales.

Article 18.

Dans tous les cas et notamment si la question au sujet de laquelle les Parties sont divisées résulte d'actes déjà effectués ou sur le point de l'être, la Commission permanente de conciliation ou, si celle-ci ne s'en trouvait plus saisie, le Tribunal arbitral ou la Cour permanente de Justice internationale statuant conformément à l'article 41 de son statut, indiqueront, s'il y a lieu et dans le plus bref délai possible, quelles mesures provisoires doivent être prises. Chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage à s'y conformer, à s'abstenir de toute mesure susceptible d'avoir une répercussion préjudiciable à l'exécution de la décision ou aux arrangements proposés par la Commission permanente de conciliation, et en général, à ne procéder à aucun acte, de quelque nature qu'il soit, susceptible d'aggraver ou d'étendre le différend.

Article 19.

La présente Convention reste applicable entre les Hautes Parties Contractantes encore que d'autres Puissances aient également un intérêt dans le différend.

Article 20.

La présente Convention sera communiquée pour enregistrement à la Société des Nations conformément à l'article 18 du Pacte.

Article 21.

La présente Convention sera ratifiée. Les ratifications en seront échangées à Praha.

Elle entrera en vigueur dès l'échange des ratifications et aura une durée de cinq ans à compter de son entrée en vigueur. Si elle n'est pas dénoncée six mois avant l'expiration de ce

a podle řízení upravených jeho statutem nebo rozhodčímu soudu podle podmínek a podle řízení určených Haagskou úmluvou z 18. října 1907 o pokojném vyřizování mezinárodních sporů.

Nedojde-li mezi stranami k dohodě, bude jedna nebo druhá strana, když jeden měsíc před tím byla na to upozornila, mít volnost vznést neshodu žádostí přímo na Stálý dvůr mezinárodní spravedlnosti.

Obecná ustanovení.

Článek 18.

Ve všech případech a zvláště, je-li otázka, o níž jsou strany v rozepří, důsledkem činů, které se již staly nebo mají právě být vykonány, Stálá smíření komise nebo, jestliže by tato se jí už nezabývala, rozhodčí soud nebo Stálý dvůr mezinárodní spravedlnosti podle článku 41 svého statutu, určí, je-li toho třeba, v co nejkratší lhůtě, jaká prozatímní opatření mají být učiněna. Každá z Vysokých smluvních stran se zavazuje, že se jím podrobí a že se zdrží všech opatření, která by mohla mít nepříznivý vliv na výkon rozhodnutí nebo na vyrovnaní navrhované Stálou smíření komisi, a vůbec, že nepodnikne ničeho, ať by to bylo cokoliv, co by mohlo zastříti nebo rozšířiti neshodu.

Článek 19.

Tato úmluva platí mezi Vysokými smluvními stranami i tehdy, mají-li jiné Mocinosti rovněž zájem ve sporu.

Článek 20.

Tato úmluva bude oznamena k zápisu Společnosti národů podle článku 18 paktu.

Článek 21.

Tato úmluva bude ratifikována. Její ratifikace se vymění v Praze.

Nabude působnosti výměnou ratifikací a je uzavřena na dobu pěti let ode dne, kdy nabyla působnosti. Nebude-li vypovězena šest měsíců před vypršením této doby, bude považována

délai, elle sera considérée comme renouvelée pour une période de cinq années et ainsi de suite.

Si, lors de l'expiration de la présente Convention une procédure quelconque en vertu de cette Convention se trouvait pendant devant la Commission permanente de conciliation, devant un tribunal arbitral ou devant la Cour permanente de Justice internationale, cette procédure serait poursuivie jusqu'à son achèvement.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Genève, en double exemplaire, le 11 octobre 1933.

L. S. Dr. EDVARD BENEŠ.

L. S. W. SALNAIS.

za obnovou na dobu dalších pěti let a tak i nadále.

Jestliže by ve chvíli, kdy tato úmluva vyprší, jakékoli řízení na jejím základě bylo v proudu před Stálou smířčí komisí, před rozhodčím soudem nebo před Stálým dvorem mezinárodní spravedlnosti, pokračovalo by se v něm do konce.

Čemuž na svědomí shora jmenovaní zmocněnci podepsali tuto úmluvu a připojili k ní své pečeti.

Dáno v Ženevě ve dvojím vyhotovení dne 11. října 1933.

L. S. Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S. W. SALNAIS v. r.

PROZKOU MAVŠE TUTO ÚMLUVU SCHVALU JE ME JI A PÔTVRZU-
JEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU
PEČET REPUBLIKY ČESkoslovenské PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADE PRAŽSKÉM DNE 15. ZÁŘÍ LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTI-
STÉHO TŘICÁTÉHO ČTVRTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESkoslovenské:
T. G. MASARYK v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNICH VĚCI:
Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikace byly vyměněny v Praze dne 21. prosince 1934, kteřímžto dnem Úmluva podle článku 21 nabyla mezinárodní působnosti.

Dr. Beneš v. r.

13.

**Vládní nařízení
ze dne 4. února 1935
o celních přirážkách k celním sazbám na ně-
které druhy obilí.**

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. III, č. 1 zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o mimořádné moci nařizovací ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., a ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n., podle čl. I a IV vládního nařízení ze dne 10. června 1933, č. 96 Sb. z. a n., o úpravě celního sazebníku, jakož i podle vládního nařízení ze dne 23. června 1933, č. 104 Sb. z. a n., o celních přirážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, a podle § 1 vládního nařízení ze dne 22. prosince 1934, č. 280 Sb. z. a n., o způsobu propočítávání cen obilí po dobu účinnosti vládního nařízení ze dne 13. července 1934, č. 137 Sb. z. a n., o úpravě obchodu s obilím, moukou a mlýnskými výrobky a některými krmivy:

§ 1.

(1) Celní přirážka k celní sazbě pro zboží saz. čís. 23 (pšenice, špalda), vypočtená podle ustanovení poznámky v čl. I, § 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k saz. čís. 23 až 26, upravuje se až na další na Kč 20 — za 100 kg hrubé váhy.

(2) Celní přirážky k celním sazbám pro zboží saz. čís. 24 až 26, vypočtené podle ustanovení poznámek v čl. I, §§ 1 a 2 a v čl. IV, odst. 2 vl. nař. č. 96/1933 Sb. z. a n. k saz. čís. 24 až 26 a k saz. čís. 23 až 26, upravují se až na další takto:

Pro zboží saz. čísla	Celní přirážka za 100 kg hrubé váhy
24. Žito	31 — Kč,
25. Ječmen	31 — Kč,
26. Oves	27 — Kč.

§ 2.

Celní přirážky vyhlášené vládním nařízením ze dne 25. ledna 1935, č. 7 Sb. z. a n., o celních přirážkách k celním sazbám na některé druhy obilí, se zároveň zrušují.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti třetím dnem po vyhlášení; provede je ministr financí.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Černý v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Trapl v. r.	Dr. Meissner v. r.
Dr. Krčmář v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Czech v. r.	Dr. Šrámek v. r.

14.

**Vyhlaška ministra zahraničních věcí
ze dne 1. února 1935**

o uložení dalších ratifikačních a přístupních listin k Úmluvě o transitním přenosu elektrické energie, sjednané v Ženevě dne 9. prosince 1923.

Podle čl. 16 Úmluvy byla uložena u generálního tajemníka Společnosti národů

dne 17. května 1934 ratifikační listina svobodného města Gdanska a
podle čl. 17 Úmluvy dne 7. července 1934 přístupní listina Panamy.

Podle ustanovení čl. 18 nabyla Úmluva ohledně těchto států působnosti devadesátého dne po uložení ratifikační nebo přístupní listiny.

Vyhlaškou touto doplňuje se vyhlašovací doložka Úmluvy č. 45/1927 Sb. z. a n. a vyhlaška ministra zahraničních věcí ze dne 5. října 1931, č. 162 Sb. z. a n., o dalších ratifikačních Úmluvy.

Dr. Beneš v. r.